

**Простір в межах кордону України, включаючи
прибережну смугу континентального шельфу
виключної (морської) економічної зони – 3D – до центра
Землі і – до Космосу**
(літосфера, атмосфера і гідросфера

)

–

**є Національною КОМОРОЮ землі та її природних
ресурсів, тобто - Національною КОМОРОЮ Основного
національного багатства України, що перебуває під
особливою охороною держави.**

*Конституція України (ст. 13-14) декларує також: «Земля, її
надра, атмосферне повітря, водні та інші природні ресурси,
які знаходяться в межах території України, природні
ресурси її континентального шельфу, виключної (морської)
економічної зони є об'єктами права власності Українського
народу – основним національним багатством, що перебуває
під особливою охороною держави»*

**Всі громадяни України (біля 43 млн громадян) є (мають
бути і будуть)
повноправними співвласниками свого Основного
національного багатства
та повноцінними володарями своєї Національної
КОМОРИ.**

Експерти оцінюють наше національне багатство (розвідані ресурси), яке знаходиться в нашій Національній КОМОРА по-різному... (За попередніми розрахунками НАН України [[РВПС](#)

1

реальна величина національного багатства держави досягає 320-380 трильйонів доларів США, з них приблизно 83-88% — приходить на природно-ресурсні багатства.

В грошовому еквіваленті багатства на кожного громадянина припадає близько по 2 млн. доларів).

Хто фактично, в даний час, в Україні володіє нашим національним багатством, і хто є - “ЗАВКОМОРОЮ” ?

Де і в кого КЛЮЧ від НЕЇ ? □

Яку реальну користь від свого Національного багатства мають громадяни України ?

Саме, - з цього випливає головне запитання й основне завдання для його розв'язання...

Впевнений, що без комплексного розв'язання питань землі та її

природних ресурсів в національних інтересах - в інтересах громадян

України неможливо побудувати правову і заможну Українську

державу.

Ці та інші вимоги вперше системно обґрунтовано в науковій монографії: Звершення земельної реформи: нова парадигма

Зокрема, - стосовно сутності конституційного уособлення і розмежування прав власності на "землю" ...

Для становлення українців
заможними і повноправними
громадянами унітарної, суверенної

та незалежної, демократичної,
соціальної, правової держави
Україна, територія якої в межах
чинного кордону є (має бути)
цілісною і недоторканною, — ми
повинні, насамперед,
безапеляційно сприймати й
адресно застосовувати слово «**зем
ля**»

—
у двох його основних сутностях
конституційного права власності
і (ст. 13, 14, 41 Конституції
України),
а саме
:

- **на землю та її природні ресурси**

(надра, ґрунти, ліси, повітряний простір, водні та інші ресурси) як на природні

об'єкти

права власності Українського

народу

— основне національне багатство, що перебуває під особливою охороною держави і є головним природним (земельним) капіталом нації;

- **на земельну ділянку** (межу) як

на об'єкт цивільних прав

(нерухомість), що перебуває у

власності громадян, юридичних осіб чи держави (приватна, комунальна і державна) і є земельним капіталом її власника.

Тому, в Україні проблема не з ринком землі чи мораторієм на неї, а з першорядною необхідністю подолати гібридну брехню стосовно сутності та адресного застосування самого слова «земля» і зрозуміти, що бажана аграрна реформа є лише особливою складовою повноцінної земельної реформи.

Конституційну аксіому як норму прямої дії, особливо на час звершення земельної реформи стосовно всіх категорій земель, повинен знати кожен громадянин України, і її мають трактувати офіційно та публічно всі (крім тих, хто займається антидержавною діяльністю) — наступним чином.

У першому значенні «земля» як природні об'єкти права власності Українського народу
(у межах кордону, включаючи прибережну смугу континентального шельфу

виключної (морської) економічної зони — 3D (X-Y-Z — до центру Землі і в Космос — своєрідна національна комора)

не може бути предметом купівлі-продажу і не підлягає відчуженню будь-ким, на користь будь-кого і в будь-який спосіб

. В іншому разі це означало б, що в процесі повноцінної купівлі-продажу (відчуження) природних об'єктів допускається не лише позбавлення прав власності українського народу на еквівалентну площу території держави і відповідну частку загальнонаціонального капіталу, а й перекреслення декларованих

норм «унітарна, цілісна й недоторканна».

У другому значенні «земля» як земельна ділянка (межа) є об'єктом цивільних прав (нерухомістю) і, навпаки, може бути предметом купівлі-продажу й підлягає відчуженню

. Адже для здійснення користування землею та її природними ресурсами (природними об'єктами права власності українського народу) існує сакральне слово: «межа», —

до якої можна здійснювати користування будь-якою, в тому числі чужою власністю, а за межею — ні! Замкнутий контур межі уособлює ділянку, яка й перебуває у власності (приватній, комунальній чи державній) і є об'єктом цивільних прав, що дає право володіти, користуватися і розпоряджатися (продавати чи купувати) лише земельною ділянкою як власною нерухомістю або здавати її в оренду для здійснення в її межах відповідного природокористування.

За таких умов і на такій основі гарантується громадянам, юридичним особам та державі набуття і реалізація права власності на відповідно сформовані земельні ділянки (землю) та господарювання на них, що виступають відповідними об'єктами не лиш цивільних прав, а й обов'язків та вимог (дотримання регламентів) щодо природокористування і гарантій соціальної спрямованості економіки. Саме такі суб'єкти права власності (приватна, комунальна і державна) на земельні ділянки (землю) є рівними між собою і

перед законом і не можуть конкурувати з правом власності українського народу на природні об'єкти (землю)

В умовах ринкової економіки відводиться ключова роль формуванню нових механізмів взаємодії цих земельних прав та інтересів, що капіталізуються шляхом одержання прибутків (доходів), завдяки появі реального власника на конкретну земельну ділянку, в межах якої й виникає «право користування природними об'єктами права власності народу

відповідно до закону», — як цього вимагає ст. 13 Конституції України, і на який (закон) влада поки що — не спромоглася...

Ця ключова вимога як норма, що для нас є своєрідною аксіомою — **лише «користуватися»** природними об'єктами права як чужим ресурсом і капіталом, що створює додану вартість (особливо в процесі землеробства, лісівництва, садівництва), **а не «володіти» і не «розпоряджатися»** ними, — розкриває повноцінне

право власності українського народу на землю та її природні ресурси. Тому в усіх цивілізованих країнах світу сплачується земельна рента (єдиний земельний податок) за користування природними об'єктами.

Водночас власник земельної ділянки як об'єкта цивільних прав сплачує податок на нерухомість за місцем її розташування, а орендар такої нерухомості сплачує її власнику — ще й орендну плату.□

І багато..., багато... іншого, - що

впливає з декларованих норм Конституції України...

Для суспільного обговорення і залучення громадянського середовища до практичного втілення наших напрацювань, основні їх засади розкрито на шпальтах всеукраїнської преси, зокрема газет: « [Дзеркало тижня](#) », «

[День](#)

».

P.S.□

На-жаль, до цього часу (хоча б

- від тоді - від кол

и створював цю персональну
сторінку

)

влада України

**, дізнавшись про мої пропозиції -
також через мій сайт,
залишається глухою...**

Особливо, сподівався й надіявся
на те, що наступний Президент
України

Петро Порошенко

найкраще скористається моїми

напрацюваннями, адже - цього,
очевидно, й вимагала

Революція Гідності

...

Натомість лише окремі політики
починали самовільно брати на
озброєння мої окремі пропозиції
(...надати перше право державі...
створити земельний банк тощо...), -
**забуваючи посилатись на автора,
права якого застережено...**

А, - я продовжував друкувати

статті, також в газеті центральних органів виконавчої влади

«Урядовий кур'єр»,

зокрема,

[Повноваження ресурсами](#)

[приростають](#)

.□

[Конституція оминула чорноземи](#)

Зауважу, що ще на-початку, - особливо після створення сайту, відповідальні й свідомі вчені й політики затамували подих ...

Національна комора була логічним продовженням моєї публічної заяви: "У кого земля - в того

влада!" - Президентів
України Леоніду Кучмі у 1995 році
(Урядовий кур'єр - 26 грудня 1995
року), а також у 2005 році
(Урядовий кур'єр - 16 грудня) -
Президентів України Віктору
Ющенку -

[У кого земля - в того влада !](#)

Через два роки, після відкриття
цього сайту, так само заявив
наступному Президентів України
(оскільки він не читав в Інтернеті
невиконані поради "попереднікам")
15 січні 2011 року через Урядовий
кур'єр -

[У кого земля - в того](#)

[влада](#)

!

В черговий раз (7 вересня 2017
р.)

«Урядовий
кур'єр

» о

публікував відповідну настанову:"

[У кого земля - в того влада](#)

!

" - також -

Президентові України
Петру Олексійовичу...

**Цікаво, - що ж скаже - на цей раз
НАРОДУ УКРАЇНИ - ВЛАСНИКУ
НАЦІОНАЛЬНОЇ КОМОРИ -
ОСНОВНОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
БАГАТСТВА УКРАЇНИ, - **НОВИЙ**
ПЕРЕМОЖЕЦЬ**

□ - СЛУГА НАРОДУ

**□ - ГАРАНТ КОНСТИТУЦІЇ
УКРАЇНИ - ВОЛОДИМИР**

**ЗЕЛЕНСЬКИЙ, - звичайно, - не□
забуваючи посилатись на автора,
права якого застережені...**